

Mor og unge kigger på landskabet
– mon jeg kan flyve???

Vi holder godt sammen.

Så forlod familien reden, vi venter
spændt om vi får selskab næste
år.

Billeder af dueforløbet er taget af

K
O
C
H
S
I
G
A
D
E
N

December 2011

Åbningstider jul og nytår i Aktivitetshuset

Torsdag d. 22.12.11	8-20
Fredag d.23.12.11	8-14
Lørdag d.24.12.11	lukket
Søndag d.25.12.11	lukket
Mandag d.26.12.11	8-15.30
Tirsdag d.27.12.11	8-15.30
Onsdag d.28.12.11	8-15.30
Torsdag d.29.12.11	8-15.30
Fredag d.30.12.11	8-14
Lørdag d.31.12.11	lukket
Søndag d.1.1.12	lukket

Hos du er
forælderrollen også
delt

En unge kigger på
verdenen udenfor

Som ny i verden,
tager jeg mig lige et
overblik.

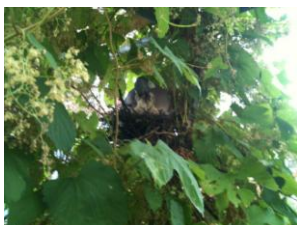
Det skulle vise sig, at ryge altanen skulle bruges til mere end røg i år.

Et duepar havde udset stedet til at ruge deres kommende unger ud.

Der bliver passet godt på æggene

Så skete der noget – to unger ser dagens lys

Føde skal der til

<i>Indholdsfortegnelse.....</i>	<i>Side 1</i>
<i>Nyt fra Kurt.....</i>	<i>Side 2</i>
<i>Åbningstider Stoppestedet.....</i>	<i>Side 3</i>
<i>Mindeord.....</i>	<i>Side 4</i>
<i>Velkommen til nye brugere.....</i>	<i>Side 5</i>
<i>Nyt personale.....</i>	<i>Side 6</i>
<i>Et smukt syn.....</i>	<i>Side 7</i>
<i>Grønlandsk Kultur.....</i>	<i>Side 8-9-10-11</i>
<i>Brugernes Bazar.....</i>	<i>Side 12</i>
<i>Digte af Finn.....</i>	<i>Side 13</i>
<i>Bornholmertur.....</i>	<i>Side 14-15</i>
<i>Duer på altanen.....</i>	<i>Side 16</i>

Redaktion på Kochs i gaden:

Frantz, Pia, Peter, Finn, Martin, Susanne, Rene, Gitte O. og

Sv. Aage.

Designet er nyt. Håber det bliver taget godt imod.

Kort nyt fra Kurt.

Vi er nu 3 måneder henne i CSD-Odenses levetid. Det har været 3 spændende måneder, hvor hverdagen har kørt med færre ressourcer, men fortsat på et højt niveau på tilbuddene.

På alle de 3 "gamle" tilbud Aktivitetshuset, Rømersvej og Udsigten har både personale og brugere bidraget og ydet et fantastisk arbejde i denne proces, hvilket også er bemærket helt op i det politiske, og jeg vil gerne her videregive den ros, der er givet for den måde, det er tacklet på..

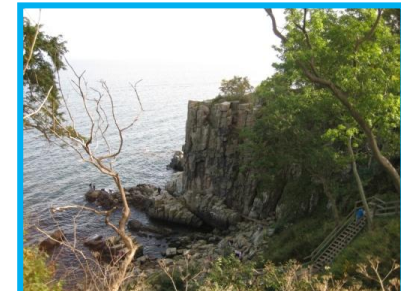
Vi skal huske i denne periode, at ændringen ikke skyldes, at tilbuddene har været dårlige, men skyldes, at man politisk har ønsket, at området indenfor socialpsykiatrien skal udvides.

Der arbejdes fortsat på differentierede ydelser, og hvordan de skal gives i fremtiden. Her er der involveret både brugere og personale, og der ydes et flot arbejde, selv om det er svære beslutninger, der skal tages. Det er her sammenlægningen skal kunne mærkes ved, at ressourcerne, der bruges på området, skal arbejde mere fleksibelt og bruges i hele tilbuddet.

For at skaffe ressourcer til tilbuddene i dagtimerne, er det besluttet at lukke for aften tilbuddet i en prøveperiode fra d. 1/1 til 31/7 2012. Herefter evalueres det, om det skal fortsætte. Samarbejdsudvalget vil kigge på, hvad muligheder der er for at imødekomme det behov, der må opstå i forbindelse med dette. For at det hele skal lykkes, er det vigtigt, at vi alle bidrager og tør tænke nyt – så går du med en spændende tanke eller et spørgsmål, så kom forbi mit kontor og lad os få en snak.

28-09-2011: Denne dag startede også med morgenmad kl. 08.00, hvorefter turen gik til paradisbakkerne. Her så vi også rokkestenen og et særligt forhistorisk landemærke. Vi havde madpakker med som vi nød inde i skoven. På vej hjem så vi Danmarks største vandfald, døndalen. Vi så også Østerlars rundkirke i Gudhjem. Da vi kom hjem om aftenen og var godt trætte af de mange gåture fik vi rigtig god mad. Tommy havde bestilt, og var med til at lave, hakkebøffer med kartofler, brun sovs og bløde løg, dertil hørende grøn salat. Om aftenen hyggede vi os vanen tro med tv og afslapning indtil sengetid.

29-09-2011: Vi stoppede i Hasle efter vi havde tjekket ud fra sommerhuset, hvor vi så en kunstudstilling. Færgen gik fra Bornholm kl. 16.30 og da vi kom til Malmø sent om aftenen gav Finn pizza på en restaurant, vi var i Odense lidt efter 23.00.

Bornholmertur med friluftsliv.

Friluftslivs årlige udflugt gik i år til Bornholm. Den var lagt sidst på sommeren, men vejret var fantastisk.

26-09-2011: Vi mødtes kl.08.00 ved aktivitetshuset og herefter gik turen over sjælland til Ystad i Sverige. Turen med færgen til Bornholm tog 1t 10min. På færgen var der mulighed for at købe toldfrit slik og cigaretter. De fleste af os nød vores medbragte mad og ladede op til Bornholm. Da vi endelig var kommet til Bornholm og skulle hen til vores nyistandsatte sommerhus med bindingsværk tog vi en enkelt smuttur. Vi var nede og se Jons kapel, som er en typisk bornholmsk klippeformation helt ned til havet. Det var en stejl tur på trapper og vi var vist alle lidt trætte da vi nåede sommerhuset. Til aften var det Jan der stod for madlavningen, og han diskede op med en meget lækker pastaret. Sidst på aftenen var der hygge foran fjernsynet og med udkig fra stuen til havet.

27-09-2011:Morgenmad med Finns friskbagte boller var kl.08.00 og herefter rådslagning om hvad dagen skulle gå med. Det blev besluttet at vi tog til et kunstmuseum et stykke fra Tejn. Herefter gik vi til Gudhjem en tur på 5-6km. Det var en lang tur der gik meget op og ned og hele turen kunne vi nyde den dejlige udsigt ud over havet. Da vi alle var kommet til Gudhjem gik vi ind på det lokale spisested og fik en "sol over Gudhjem", som er stegte sild på rugbrød med salat og rå æggeblomme. Det var utroligt lækkert. På vej hjem fra Gudhjem tog vi et smut forbi Svaneke bryghus, hvor der var mulighed for at få en lokal øl. Om aftenen grillede vi kylling på sommerhusets grill.

Stoppestedets åbningstider i julen

Lørdag d.24.12.11	14-21
Juleaften 100 kr. for spisning + julegave	
Søndag d.25.12.11	lukket
Mandag d.26.12.11	14-20
Tirsdag d.27.12.11	lukket
Onsdag d.28.12.11	14-20
Torsdag d.29.12.11	14-20
Fredag d.30.12.11	14-20
Lørdag d.31.12.11	11-15
Brunch kl. 11.30 (40kr)	
Søndag d.1.1.12	lukket

Mindeord

Charlotte Deichmann og Nanna Bybæk Sørensen

Det var med sorg i hjertet at vi den 8 august 2011, modtog beskeden om at Charlotte ikke længere var i blandt os. Charlotte var et livsstykke. Hun kæmpede ikke bare for sine egne tanker om hvordan hun kunne forbedre sit liv, samtidig med at leve med en psykisk sygdom. Hun kæmpede i den grad også for sine medborgeres rettigheder, og for i det hele taget at forbedre vilkårene for alle der lever med en psykisk sårbarhed i sig. Charlotte vil på mange måder blive et stort savn for os alle. Vi vil mangle hendes glade smil, hendes store imødekommenhed samt hendes altid hjælpende hånd til hvad end det måtte være.

Vi tog afsked med Charlotte ved en mindehøjtidelighed i Støttecenteret på Tolderlundsvej.

Samme ulykkelige besked fik vi den 31 august, hvor vi modtog beskeden om at vi ikke længere ville komme til at opleve Nanna's så afsmittende smil. Nanna vil blive savnet enormt for den måde hun altid spredte lys og glæde i Aktivitetshuset, duften og smagen af hendes velbagte morgenbrød samt de sjove og livsbekræftende måder hun altid kunne få os alle til at grine på. Nanna blev den 9 september 2011 bisat fra Ullerslev kirke, hvor vi her kunne tage afsked med hende.

Æret være Charlotte's og Nanna's minde.

Hverdag igen.

15.9.2009

Sommeren er forbi og "hverdagen" er atter vendt tilbage. Børnene har boltret sig og haft mange glade dage. Ferien har budt på oplevelser, rejser og solskin. Nye kontakter er blevet skabt og gæster lukket ind. Ungerne var lynhurtige til at finde nye kammerater. Også blandt børn fra fjerne og fremmede stater. Fordomsfrit og med gå på mod har de suget til sig. Nye indtryk har lagret sig og vil følge dem på livets vej. Alle har fået tanket op og de fleste er glade. Man ser nu med nye øjne på den hjemlige gade. Efter ferien ses dagligdagen i et ganske andet lys. De gamle rutiner genoptages og føles ikke som et gys. Vi klør igen på med fulde kræfter om med blod på tanden. Nu har vi også alle noget nyt at fortælle hinanden. Glæden ved hverdagen er ny og forstærket. Efter at vi sommerens velsignelse har mærket. Efteråret og vinteren ligger og venter forude. Med indendørs hygge og isblomster på vor rude. Året har sin cyklus og det er betagende, at vi kan kende forskel på tiden og dagende. Det banale virker ikke længere som banalt og så trist. For hverdagen har også sin charme, det er ganske vist.

Finn Laue

Brugerenes Bazar 2011

Igen i år blev der i Kongens Have afholdt Brugernes Bazar. Arrangementet blev holdt den 24 august og var som altid en spændende og inspirerende dag for alle med tilknytning til psykiatrien.

Mange interresenter var repræsenteret gennem forskellige boder og aktiviteter, og indenfor vores eget center havde PIO Psyk-info Odense ligeledes en stand. De havde informationsmateriale liggende til information og viden omkring hvor man få den nødvendige hjælp og støtte alt afhængig af den situation man står i. Derudover, var det som altid en mulighed at få en snak med én af de ansatte i informationscenteret.

Dagen startede med fælles morgenmad til alle gæster, hvorefter den daværende Socialminister Henriette Kjær skød dagen igen med en velkomsttale. Derudover var der mange andre talere på podiet til at sætte fokus på årets tema, der i år handlede om Frivillighed.

Dagen igennem bød på mange festligheder med blandt andet Master Fatman og i løbet af dagen blev alle fremmødte forsynet med både grillmad til frokost samt eftermiddagskaffe med lagkage.

Dagen sluttede 17.00 med tale fra Jann Sjursen og Baggårdsbandet der spillede op til en festlig afsked efter en dag med mange gode oplevelser, taler, indtryk og information om Frivillighed.

Arrangementen vil selvfølgelig blive gentaget til næste år, hvor det i den forbindelse vil blive den niende gang der afholdes Brugernes Bazar.

Nyt personale

Sven Aage, som de fleste af jer måske allerede har mødt, er ansat her i Aktivitetshuset. Han har tidligere arbejdet på Drivhuset.

Svend Aage er tilknyttet Info gruppen tirsdag og torsdag, svømning om onsdagen og derudover er han i caféen.

Vivi skal vi allerede snart til at tage afsked med igen, men hun har været i køkkenet her i efteråret.

Annette, som er ansat i fleksjob, ser i alle om formiddagen, hvor hun sørger for at vi altid har friske sandwich på køl samt en masse andet som er blevet uundværligt for os her i Aktivitetshuset.

forhold til bebyggelse, ud imod "dumpen" – lossepladsen, hvor der døgnet rundt går et halvt hundrede herreløse slædehunde. Nogle år senere køber

Upernavik Kommune for 300.000 kr. hundelænker, og alle hunde, der ikke står bundne, må skydes af politiet. Om sommeren kan de jo ikke spændes for slæder. Upernavik er en skærgårdsø på 5 kvadratkilometer, og slædekørsel er afhængig af, at der er is på havet om vinteren. Det var der også dengang for 34 år siden, men i de seneste år har der ikke været is at køre på, så efterhånden er der ikke længere ret mange, der holder slædehunde. Klimaforandringen har sat sine tydelige spor.

Det kan ikke siges med ganske få ord
Eller bare lægges som perler på en snor
Du rejser meget og alle siger dig noget
Men forskellen, det er nu engang sproget.
At komme til Grønland som 25-årig med sin skolelærdom i tasken
Ja, det blev et eventyr, der nemt kunne være røget i vasken.
Man kendte eet ord på grønlandsk og det var nanok
Og det var jo ligesom ikke ligefrem nok.
Enhver kultur har sine egne særlige kendetegn
Ligesom der kan være solskin eller silende regn.
Nej, det særlige ved mennesket er ikke bare tøjet
Men især også de ord, der gennem tiden ud af munden er fløjet.
Enhver nation har sin kulturarv og sin sangskat
Og at den grønlandske højskolesangbog er lige så tyk som den danske er ikke pjat
Hvis man vil lære et land at kende skal man ikke lægge dets befolkning for had
Men læse deres højskolesangbog blad for blad
Grønland rummer en rig og varieret natur
Og dets mennesker en veldifferentieret kultur.

Se også www.greenland.com og www.visitgreenland.com

Fortsættelse følger. Finn Laue.

Grønlandsk kultur.

Selv om der er mange stærke relationer mellem Grønland og Danmark, er det kun en ganske lille del af den danske befolkning, der har direkte berøringsflader i den relation de to kulturer imellem, og der vil være mange ting, som er ukendte for dem, der ikke har været i Grønland eller kender nogen på nært hold.

Længe før indvandringen til Danmark fra fjerne himmelstrøg tog fart, har der været tale om en tosproget kultur i det daglige. Forstået på den måde, at en stor del af den grønlandske befolkning gennem lang tid har været vant til at operere med både det grønlandske og det danske sprog, der jo ligger fjernt fra hinanden ellers. Der er selvfølgelig også mennesker i Grønland, der enten kun taler grønlandsk, eller kun dansk. Det gør, at tolkefunktionen er vigtig. Men så taler vi også i Grønland om "dobbelt halvsprogede" og "fuldt ud dobbeltsprogede". Det vil sige, at der findes en gruppe af personer, der hverken behersker dansk eller grønlandsk helt men er dobbelt halvsprogede. Her forsøger den grønlandske folkeskole at afhjælpe dette problem ved at have op til 13 års skolegang for at imødekomme situationen, således at så mange som muligt bliver fuldt ud dobbeltsprogede, og så også med et så stort kendskab til engelsk som muligt.

I august 1976, da jeg var 24 år, kom jeg på fritidspædagoglinien på Åbenrå Børnehaveseminarium. Jeg blev valgt ind i Pædagogstuderendes Landsråd og sad som konsulent for Pædagogmedhjælperforbundets Sønderjyllandskreds. Vi når frem til april 1977, hvor jeg kommer ind i kantinen til det langbord, hvor vi fritidspædagogstuderende plejede at sidde, når vi holdt pause, da jeg får øje på et par sirlige kvindehænder, der strikker med lynets hast. Strikkepindene går simpelthen som trommestikker. Jeg får øjenkontakt, og straks siger det PLING!

Jul i tivoli

Mon tivolifolket oplevede dette smukke syn.

Grønlandsk kultur.

Selv om der er mange stærke relationer mellem Grønland og Danmark, er det kun en ganske lille del af den danske befolkning, der har direkte berøringsflader i den relation de to kulturer imellem, og der vil være mange ting, som er ukendte for dem, der ikke har været i Grønland eller kender nogen på nært hold.

Længe før indvandringen til Danmark fra fjerne himmelstrøg tog fart, har der været tale om en tosproget kultur i det daglige. Forstået på den måde, at en stor del af den grønlandske befolkning gennem lang tid har været vant til at operere med både det grønlandske og det danske sprog, der jo ligger fjernt fra hinanden ellers. Der er selvfølgelig også mennesker i Grønland, der enten kun taler grønlandsk, eller kun dansk. Det gør, at tolkefunktionen er vigtig. Men så taler vi også i Grønland om "dobbelt halvsprogede" og "fuldt ud dobbeltsprogede". Det vil sige, at der findes en gruppe af personer, der hverken behersker dansk eller grønlandsk helt men er dobbelt halvsprogede. Her forsøger den grønlandske folkeskole at afhjælpe dette problem ved at have op til 13 års skolegang for at imødekomme situationen, således at så mange som muligt bliver fuldt ud dobbeltsprogede, og så også med et så stort kendskab til engelsk som muligt.

I august 1976, da jeg var 24 år, kom jeg på fritidspædagoglinien på Åbenrå Børnehaveseminarium. Jeg blev valgt ind i Pædagogstuderendes Landsråd og sad som konsulent for Pædagogmedhjælperforbundets Sønderjyllandskreds. Vi når frem til april 1977, hvor jeg kommer ind i kantinen til det langbord, hvor vi fritidspædagogstuderende plejede at sidde, når vi holdt pause, da jeg får øje på et par sirlige kvindehænder, der strikker med lynets hast. Strikkepindene går simpelthen som trommestikker. Jeg får øjenkontakt, og straks siger det PLING!

Min skæbne var besejlet. Jeg lærer Lone fra Upernavik at kende. Hun har netop færdiggjort sin grønlandske skuespilleruddannelse og læser HF på Åbenrå Statsskole med henblik på at blive lærer, da skuespilleriet ikke er en sikker levevej i Grønland, undtagen for en lille håndfuld mennesker. Vi slår

øjalterne sammen, og i juni 1977 drager jeg med Lone til Upernavik, for at hilse på hendes forældre. Det kommer til at tage syv år!

At ankomme første gang.

Vi rejser med fly fra Sønderborg til København, hvor vi skal ombord i SAS-maskinen, der flyver til Sønder Strømfjord, der dengang var en amerikansk base med militær og civil lufttrafik. At lande i Sønder Strømfjord foregår med klapsalver fra de cirka 150 passagerer, og jeg er fuldstændig åben for, hvad der venter mig. Det første, der slår mig, da vi træder ud af flyet på grønlandsk jord, er den overvældende følelse af at indånde utrolig klar, frisk luft, der fylder lungerne med en glæde af at opleve noget, der allerede ved første åndedrag føles meget storslået. Fra Sønder Strømfjord foregår den videre rejse mod Upernavik med helikopter med flere mellemlandinger undreveys. Når man ikke har siddet i en helikopter før, men altid i fastvingede fly, oplever man fornemmelsen af at være luftbåren på en helt ny måde, og duften af helikopterfuel i den friske kølige, arktiske luft er som nektar!

Rejsen over Atlanten fra København til Sdr. Strømfjord tager normalt 4 timer og 20 minutter, men Grønland ligger 4 tidszoner længere mod vest, så klokken er næsten det samme, da vi lander, som da vi lettede. Men de sidste flere hundrede kilometer med helikopter tager længere tid inklusive mellemlandinger. Da vi lander i heliporten i Upernavik, er hele min kommende svigerfamilie mødt op, og den tæller ikke så få individer. Vi kører med svigerfars Toyota pickup ind til byen, som vi netop har set i sin fulde udstrækning i klart solskinsvejr fra helikopteren. Ladet er fyldt med passagerer og bagage. Resten er historie!